

Naravoslovni dan na kmetiji



Katja Alauf, prof. razrednega pouka, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje

Vse preveč je sedenja in učenja v učilnici. Učenci potrebujejo gibanje in aktivnosti zunaj nje. Zato smo za četrtošolce planirali dan dejavnosti, ki bi se izvajal izven učilnice. Obiskali smo bližnjo kmetijo Pod hrastom, ki ni tradicionalna kmetija, a otrokom vseeno ponuja obilo priložnosti za kvalitetno preživljanje časa v naravnem okolju.



Hoja po vrvi

V oktobru 2018 so četrtošolci pred začetkom 1. šolske ure vzeli šolsko malico in se peš odpravili na učno kmetijo Pod hrastom v Trbovljah. Tam jih je najprej z laježem pozdravila prijazna psička Lina, nato še prijazna lastnika, Uroš in Mateja, ki sta z domačim ambientom takoj privabila nasmeh na obraze otrok. Najprej so pojedli malico, nekateri so se tudi posladkali z domačimi jabolki, ki so bila na mizi, večina pa jih je strmela v pripravljeno kurošče, v ogenj, ki je oddajal prijetno toploto.

Uroš in Mateja sta otrokom predstavila program in jih razdelila v dve skupini. Ena skupina je z gospo pripravila čokokruhke, druga skupina pa je z gospodom streljala z lokom v tarčo. Nato sta se skupini zamenjali. Pri pripravi čokokruhkov so se učenci postavili k mizi, na kateri je bila razgrnjena bela rjuha. Gospa jim je na dlani posipala moko, to je čaroben prah, ki izpolnjuje želje. Nekaj učen-

cev je svoje želje povedalo tudi na glas. Celotna skupina je dobila testo, ki so si ga razdelili in posneli Matejo, kako gnete testo. Dodali so mu tudi košček temne čokolade in oblikovali svoj kruhek, ki so ga nato z odvečnim testom tudi okrasili. Prav vsi učenci so se izredno lepo potrudili pri označevanju kruhka, pokazali svojo kreativnost, krepili domišljijo.

Nastali so unikatni čokokruhki, ki so jih položili v posebno posodo. Ker je bilo veliko učencev, seveda smo tudi učitelji naredili svojega, so se kruhki morali držati skupaj, da smo jih spravili v posodo. Medtem je Uroš podučil svojo skupino učencev, kako se drži lok, kam zatakni puščico, kako se pravilno postaviti, s katerima prstoma napeti tetivo, kako pravilno pomakniti komolec in kako iztakniti puščice iz tarče. Večina učencev je prvič streljala z lokom. Prvi poskus je bil pri večini



Priprava na saditev sadnega drevesa

slabši, naslednji poskusi pa so bili uspešnejši in so učenci že kar lepo zadeli v tarčo. Prav vsi so imeli nasmeh do ušes.

Nato je gospod v kurišče postavil posodo s čokokruhki, jo zagrebel z zогlenelim lesom, učenci pa so se ta čas prijetno gredli ob ognju in se spraševali, ali bodo prepoznali svoj čokokruhek in kaj se bo zgodilo s čokolado v njem. Nekaj deklet je medtem strkalo moko z rjuhe in jo zložilo, fantje pa so prinesli drva.

Potem pa je sledil program na drugi strani travnika, na bolj sončni strani. Otroci s psičko Lino so seveda tekli za Urošem, ki se je peljal na štirikolesniku. V prikolicci je peljal lopate, motike, star konjski gnoj, lesene deske in cepljene sadike sadnih dreves. Najprej so natančno opazovali in poslušali, kako se koplje luknjo, kam se da lepo in kam slabo zemljo ter kako globoko je potrebno kopati.



V družbi kozic

Učenci so se razdelili v manjše skupine in se postavili na mesta, kjer so že bile izkopane manjše luknje. Takoj so pričeli z delom. Vsi v skupini so izmenično kopali, drug drugemu svetovali, opozarjali na napake, skratka sodelovali. Ko je bila luknja ravno prav izkopana, so vanjo postavili sadike, Uroš je stresel konjski gnoj, luknjo pa so nazaj zakopali. Ob sadike so zapičili leseno desko in jo s težjim kladivom pričvrstili v zemljo, da bo služila za oporo sadike. Tako fantje kot tudi dekleta so bili izredno spretni, vsi pa so bili ponosni na končano delo. Uroš pravi, da tisto, kar otroci posadijo, vedno najlepše obrodi. Ponosni bomo, če bo temu res tako!

Hitro smo se vrnili nazaj na kmetijo. Dekleta so opazila konja pasme bosanski planinski konj in ju pričela hraniti z jabolki. Seveda brez božanja ni šlo. Vprašale so Uroša in Matejo, ali bi ju lahko tudi



Izdelava knjižnega kazala



Streljanje z lokom



Jahanje kobile

jahale. Uroš je konja po imenu Bami privezal, kobile Dino pa odpeljal v manežo. Dekleti sta brez obotavljanja iz hiše vzeli čelado in odhiteli proti maneži. Mateja pa je za ta čas fante povabila v peskovnik in na skakanje na trampolin. Nekateri pa so se rajši z Lino podili po travniku. Uroš je na Dino dal odejo in pritrdil ročaj, za katerega so se dekleta držala. Učiteljica pa je pomagala dekletom pritrditi čelado. Dekleta so z navdušenjem komaj čakala na jahanje. Gospod je dekletom pomagal zlesti na kobile in jih peljal dva kroga. Hitro so izgubile strah in pridobile občutek za zibanje na konju. Kako so se dekleta smejala, ko so videla, da Dina lula. Natančno so jo opazovale, kako dvigne rep na stran, da se ne umaže. Nato pa so se spraševala, zakaj kobila zopet čaka, a so hitro dobile odgovor. Konji tudi kakajo.

Ker so se čokokruhki že spekli, trebuščki otrok pa so postali lačni, smo se odpravili na malico. Kruhke je učiteljica ločila narazen, učenci pa so poiskali svojega in ga še vročega pojedli. Bil je več kot odličen. Škoda, da je bil za vsakega samo eden! Za vsak slučaj so se učenci preizkusili tudi kot gasilci in so z vodo uspešno pogasili ogenj v kurišču.

Nato so se lotili likovnega ustvarjanja. Izdelali so knjižno kazalo, da bodo od sedaj naprej imeli več veselja do branja. Nato je sledilo malce več svobodnega gibanja. Tekalne igre okoli kmetije, posadanje na pogrnjenih paletah, ki so pričarale vzdušje dnevne sobe, božanje psičke, skakanje na trampolinu, igranje v peskovniku in opazovanje zajčkov v kletki ter kozic v ograji.

Učenci so se preizkusili tudi v hoji po vrvi. Postavili so se v vrsto, približno meter stran od vrvi. Uroš in učitelj Gašper pa sta učence pospremila po tej poti. Ugotovili so, da le ni tako enostavno hoditi po vrvi, kot sicer izgleda. Kdor je želel, pa si je lahko v gozdu od daleč ogledal osje gnezdo.

V zaključnem delu naravoslovnega dne smo se odpravili v ograjo, v kateri domujejo tri kozice. Učenci so jih nahranili s senom. Tisti, ki so jih kozji iztrebki motili, so hitro zapustili prostor in rajši opazovali koze zunaj ograje.

Tri polne ure v naravi so izredno hitro minile. Sploh kadar je fino, se nam zdi, da čas prehitro mine. Otroci so na učni kmetiji pridobili veliko novih veščin, ki jih pri pouku ne morejo pridobiti. Zato priporočam še ostalim, ki v bližini šole nimajo kmetije, da pridejo v Zasavje, na učno kmetijo Pod hrastom, ker bodo otroci zagotovo odšli domov zadovoljni, z velikim nasmehom, lepimi spomini in polni novega znanja ter spoznanj. Zagotovo je najboljša učilnica narava!

Hkrati pa je dan na kmetiji Pod hrastom kombina-



www.belokranjski-muzej.si



METLIŠKI GRAD
Trg svobode 4, Metlika
tel.: 07 30 63 370

**SPOMINSKA HIŠA
OTONA ŽUPANČIČA**
Vinica 9, Vinica
tel.: 07 30 64 343

GALERIJA KAMBIČ
CBE 51, Metlika
tel.: 07 30 58 332

Vabljeni k ogledu razstav, na katerih boste spoznali bogato kulturno dediščino Bele krajine, njeno zgodovino in zaslužne ljudi!

cija športa, likovne umetnosti, matematike, družbe ter narave in tehnike. Otrokom takšni dogodki ostanejo v spominu in se jih radi spominjajo tudi po zaključku osnovnošolskega izobraževanja. Ne glede na letni čas Uroš in Mateja poskrbita, da imajo učenci delo, s svojo karizmo pa poskrbita, da učenci pri delu uživajo in so ponosni, da so pripomogli k dobremu delu. Seveda pa poskrbita tudi za igro in zabavo, ki jo učenci v šoli še kako pogrešajo.



Čokokruhki



Gnetenje testa



Pečeni čokokruhki



Gašenje kurišča



Čas za malico